

15 Ιανουαρίου 2020

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, επιστολή: ...και δεν ταπεινολογώ αλλά φρίττω!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Νέα Σκήτη, 2.1. 84

Στον πολυαγαπητόν μου Α... και την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν εύχομαι πατρικώς.

Πήρα τα γράμματα και όλων σας την αγάπη και βρίσκομαι βαθειά συγκινημένος. Εγώ φύσις ευτελής και ουτιδανή, ουδέποτε προσδοκούσα καμιά θέση και αξία τουλάχιστον στη γη αυτή και ευχόμεον να έμμενα άγνωστος και αφανής καθώς τυγχάνω στην πραγματικότητα. Τι τώρα συνέβη με την ελεεινότητά μου, ώστε να απασχολώ άλλον κόσμο και δη φίλους Θεού να αναφέρουν και μετρούν και μένα ως ύπαρξιν; Πολύ με τρομάζει και δεν ταπεινολογώ αλλά φρίττω! Προσπαθώ να στηρίξω την θέση μου σε κάποια παρηγορία. Και αυτό γίνεται για τους άλλους τους συν εμοί, αλλά είναι πτωχά τα επιχειρήματα, γιατί διερωτόμαι αμείλικτα. Του Θεού είναι ευδοκία ή παραχώρηση; Τι θα πάρουν από μένα; «Ίλεως εμοί Κύριε» και εν τούτω! Υπέρ υπάρξεων ευγενών «δι' ους Χριστός απέθανε» και κάλεσε στην οσμή της γνώσεως αυτού. Τις ικανός να ανταποκριθεί αξίως ίνα μηδέν αυτοίς λείψει;

Ίσως σκεφθείς ότι εν προφάσει ταπεινούμαι και όμως πολυφίλητή μου ψυχή τρομάζω, απορώ και επικαλούμαι εξ οίκτου τας ευχάς των ευσεβών προς ισορροπία.

Σας ζάλισα ο ευτελής θέλοντας να εκφράσω “τα συνέχοντά με δεινά” και μειώσω τις πολλές πληγές που με αναμένουν...

Τα ταχυδρομεία μας εδώ είναι σχεδόν πρωτόγονα και τώρα με τον καιρό σταματούν τελείως. Πάντως όμως έρχονται τα αντικείμενα ασχέτως αν καθυστερούν. Το λάδι το πήραμε καθώς και τις επιταγές. Πήγα και στην Θεσσαλονίκη για την υγεία μου κατ’ επιταγήν ιδίως των «ευέλπιδων» και δυστυχώς δεν βρήκαν τίποτε που να μας δείχνει συντομία στη δύστηνό μας διαδρομή και άρα παραμένομε! Βρήκαν πως είμεθα καλύτερα. Ίσως η Πρόνοια εμπόδισε κάθε εξέλιξη όπως συνήθως της ασθενείας.

Στην εικονίτσα που στέλλομε στην κορούλα, έβαλα και το προσωπικό μου κομποσχοίни και λίγο βαμβάκι από μύρο της Παναγίας μας, που βρίσκεται εδώ στη Σκήτη μας, μια μικρή δική της εικόνα. Το πήραμε μόνοι μας όταν βλέπαμε πως ανέβλυζε.

Τελειώσαμε και στην παραλία μια αποθήκη για τις ανάγκες της συνοδείας και για τη βάρκα μας, που είναι το μόνο συγκοινωνιακό μας μέσο στις έκτακτες ανάγκες. Για τα κτίσματα πάνω στην καλύβη θα περάσουν από τις διαδικασίες των πολιτικών αρχών, των μηχανικών, των εγκρίσεων και τα λοιπά, και τα λοιπά, μέχρι να αρχίσουμε πρακτικά. Μας είναι απαραίτητο πράγμα η προμήθεια ζώων για μεταφορές γιατί αλλιώς είναι αδύνατη η παραμονή μας εδώ. Αρχίσαμε την προσπάθεια μας και για τούτο.

Όταν θα ’ρθετε με το καλό θα σας μεταφέρομε με τη βάρκα μας και όταν πια θα έρχεται και ο μικρός Αθανάσιος, ε! τότε θα κάνομε και ψάρεμα και βόλτες και ό,τι άλλο είναι για αναψυχή!

Εδώ οι πατέρες άρχισαν να ειδικεύονται στην αγιογραφία και ξυλογλυπτική και πιστεύω να μην αργήσουν στη μάθηση όπως τα πράγματα δείχνουν. Από τους δοκίμους, τρεις έγιναν ρασοευχή και ετοιμάζομε άλλους δύο. Όλοι στέλλουν την αγάπη τους

Η θεία Χάρις και ευλογία να είναι αδιαλείπτως μαζί σας τιμιώτατα μέλη Χριστού έως ότου πρακτικά μεταφερθούμε εκ του θανάτου προς την ζωή. Τα άλλα που στέλλω είναι ευχές και ευλογίες και πλήρωμα εν Χριστώ στοργής ιδίως στα μικρά μου αγγελούδια, τις κορούλες και τον χαριτωμένο μου Θανασάκη.

Με όλες τις ευχές πάντοτε δικός σας

Ταπεινός Γ. Ιωσήφ, ο πτωχός σας πατέρας.